

РЕШЕНИЕ

№ 1722

гр. София, 15.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12064** по описа за **2023** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 5302 от 17.11.2023г. по НАХД № 20231110209914/2023г. Софийският районен съд /СРС/, НО, 19-ти състав е потвърдил електронен фиш серия К № 7628861, издаден от СДВР, с който на С. В. А. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. за извършено нарушение на чл.21,ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Недоволен от решението, С. В. А. е подал касационна жалба чрез адв. Н. Г.. В жалбата се твърди, че съдебното решение е постановено в нарушение на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди се, че районният съд не е отчел допуснатите съществени процесуални нарушения и вследствие на неprecизен анализ на доказателствата е достигнал до неправилни и необосновани изводи. Конкретно сочи, че не са представени доказателства за спазването на чл.186,ал.4 от ЗДвП, както и че протоколът за одобрение на системата за видеоконтрол е издаден три месеца преди датата на процесното нарушение, а освен това в него не бил посочен идентификационния номер на мобилната система. Иска се отмяна на съдебния акт, както и на електронния фиш. Претендират се разноски. В съдебното заседание касаторът се представлява от адв. Г., който поддържа

касационната жалба и моли тя да бъде уважена.

Ответникът – СДВР не изразява становище по касационната жалба и не се представлява в съдебното заседание.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, и като извърши дължимата проверка съобразно чл.218 АПК, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

С процесния електронен фиш К № 7628861, издаден от СДВР, на основание чл.189, ал.4 вр. чл. 182,ал.2,т.2 от ЗДвП, на касатора С. В. А. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. за извършено нарушение на чл.21,ал.1 от ЗДвП - за това, че на 14.06.2023г. в 14.41 часа в [населено място], по Околовръстен път до № 454 – „Е.“ с посока на движение от бул. „цариградско шосе“ към бул. „ботевградско шосе“ управлявал МПС – лек автомобил БМВ 750И, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „БИСТ Г.“ със скорост на движение от 110 км/ч., при ограничение на разрешената скорост от 90 км/ч, извън населено място, след приспаднат толеранс от 3% скорост 106 км/ч, с превишение на скоростта от 16 км/ч., като нарушението е заснето с мобилна система за видеоконтрол С. М2 № MD 1195.

СРС е приел, че административнонаказателната отговорност на С. В. А. е била законосъобразно ангажирана, тъй като нарушението е безспорно установено, електронният фиш съдържа изискуемите по чл.189, ал.4 от ЗДвП реквизити и при издаването му, както и при установяване на нарушението не са допуснати процесуални нарушения, техническото средство, с което е заснето нарушението е от одобрен тип, преминало е периодична проверка и е технически годно.

Решението е правилно.

Въз основа на всеобхватен анализ на събраните по делото доказателства, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя. Съобразно дължимата от въззивната инстанция служебна проверка СРС е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на фактите и обстоятелства, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на наказаното лице, подробно ги е обсъдил и въз основа на това е извел правилни изводи. Решаващият състав на СРС е изследвал и е взел отношение по изложените в жалбата доводи и по всички въпроси, включени в обхвата на дължимата от него служебна проверка.

Несъстоятелни са оплакванията в жалбата, че санкционираното лице е обжалвало фиш с № 7628861, а съдът е потвърдил законосъобразността на фиш № 7628851. Въпреки че в жалбата си до районния съд касаторът действително е посочил, че обжалва електронен фиш серия К № 7628851 от 14.06.2023г., от изложеното в жалбата и най-вече от приложеното към нея копие от електронния фиш несъмнено е видно, че се оспорва и се иска отмяната именно на фиш с № 7628861, чиято законосъобразност е проверена и потвърдена от районния съд. Видно е, че се касае за техническа грешка в жалбата при изписване номера на обжалвания акт. Ако това не беше така и действително волята на касатора е била да оспори друг електронен фиш с посочения от него номер, той щеше да го представи, така щото да се удостовери издаването на

такъв акт от същата дата и с адресат С. В. А..

На следващо място, неоснователни са възраженията относно годността на техническото средство – мобилната система за видеоконтрол, с която е заснето нарушението. Както е посочено и от касатора, а това е установено и от районния съд, на техническото средство е извършена проверка три месеца преди датата, на която е заснето нарушението, т.е. то е използвано е при проверена и доказана техническа годност. Невярно се твърди, че в протокола за проверка е посочен само модела на автоматизираното техническо средство, но не и идентификационния номер. Видно от т.6 на Протокола за проверка № 020-СГ-ИСИС от 14.03.2023г., провереното средство за измерване С. М2 е с фабричен номер № MD 1195, какъвто е и номерът на системата за видеозаснемане, с която е установено нарушението.

Относно възражението, че не са представени по делото доказателства за изпратена покана по чл.186, ал.4 от ЗДвП, то е неоснователно, тъй като настоящият електронен фиш е издаден на основание чл.189, ал.4 ЗДвП. Съгласно чл. 188, ал. 2 ЗДвП, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. Съгласно чл.189, ал.5 електронният фиш по ал. 4 се връчва на лицето по чл. 188, ал. 1 или 2. В 14-дневен срок от получаването му собственикът заплаща глобата или предоставя писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. В случая електронният фиш е издаден на С. В. А. като законен представител на юридическото лице "БИСТ ГРУП" ЕООД и е надлежно връчен, а по делото няма данни, а и твърдение, да е представена от страна на касатора декларация по чл. 189, ал. 5, предл. 2-ро ЗДвП и копие от свидетелството за правоуправление на лицето, на което е предоставено управлението на МПС. С оглед на това административнонаказателната отговорност на С. А. като законен представител на дружеството – собственик на превозното средство е ангажирана напълно законосъобразно.

Предвид изложеното, касационната инстанция намира, че решението на СРС не е засегнато от сочените в жалбата касационни основания и същото следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XIV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5302 от 17.11.2023г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 19-ти състав, постановено по НАХД № 20231110209914/2023г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

